

РЕШЕНИЕ

№ 6303

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **6584** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. Х. Ч., търсеща закрила от И., със съгласието на своята майка В. С. Ф. срещу Решение № 10915 от 30.05.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е оспорено като незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречието му с материалния закон. На следващо място в жалбата се твърди, че бежанската история на оспорващите е неправилно анализирана, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателката И. Х. Ч., редовно и своевременно призована, не се явява лично в открито съдебно заседание. Участва в производството чрез адв. Н. Ч.. Поддържа жалбата.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), чрез процесуалния си представител юрисконсулт П., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С молба вх. № 3353/10.11.2016 г., жалбоподателката И. Х. Ч., търсеща закрила от И., със съгласието на своята майка В. С. Ф., е поискала предоставяне на международна закрила. Личните данни на И. Х. Ч. са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като кандидатката не е представила документ, удостоверяващ самоличността ѝ.

На 10.11.2016 г. е съставен регистрационен лист. В същия ден, Ф. е получила копие от Указания рег. № УП-19295/10.11.2016 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията, както и списък с организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемна в ДАБ при МС. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта.

От протокол рег. № УП 19295 от 26.01.2017 г. се установява, че интервю с И. Х. Ч. по Глава Шеста, раздел ІА от ЗУБ е проведено на същата дата. Кандидатката заявява, че е напуснала И. през месец септември 2016 г. и отишла легално в Т., където била един месец. След това, през месец октомври 2016 г. е влязла нелегално в Република Б.. Жалбоподателката мотивира молбата си за закрила със социално – икономически проблеми и обстоятелството, че ѝ липсва баща ѝ – Х., който се намира във В.. Отрича наличие на лични проблеми в И.. Заявява, че не е била заплашвана и не ѝ е оказано насилие. Овен това посочва, че не е членувала в политически партии или организации. По преписката е приобщена справка вх. № МД-270 от 02.03.2017 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно И. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от справката са анализирани в обстоятелствената част на оспореното решение.

Със становище рег. № УП-19295/20.02.2017 г. на главен експерт в РПЦ – С. е предложено на председателя на ДАБ да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Х. Ч..

С молба рег. № УП-19296/03.04.05.2017 г. В. С. Ф., търсеща закрила от И., е заявила пред интервюиращ орган на ДАБ, че съпругът ѝ Х. Ч. А. се намира във В., където пребивава легално. Поискала е на основание чл. 67а ЗУБ и Регламент № 604/2013/ЕО да бъде образувано производство по определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за международна закрила, като на основание чл. 8 и чл. 17 /2/ от Регламент № 604/2013/ЕО бъде ангажирана отговорността на В. за разглеждане на молбата за международна закрила. С молбата, Ф. е представила описани в същата писмени доказателства, повечето от които на английски език – документи, удостоверяващи статута на съпруга във В., акт за граждански брак, актове за раждане и паспорти на децата им, декларация от съпруга, че желае производството по предоставяне на международна закрила на И. Х. Ч. да бъде проведено във В.. В заключителната част на молбата е заявена готовност да представи при поискване допълнителни доказателства.

На втора страница на молбата се съдържа ръкописен текст, изготвен от неизвестно лице (вероятно длъжностно лице на ДАБ) на 03.04.2017 г. и е положен подпис. По същество, текстът обективира отказ за образуване на производство по реда на чл. 67а ЗУБ с мотив, че за иракската гражданка има изготвени проекторешения за отказ за предоставяне на международна закрила от 30.03.2017 г., от представените с молбата доказателства се установявало, че бащата на кандидатката притежавал разрешение за постоянно пребиваване във В. и никога не е бил признаван за бежанец, а същевременно молбата за образуване на производство по чл. 67а ЗУБ била подадена 4 месеца след регистрацията на лицата в ДАБ. Липсват доказателства същия отказ за образуване на производство по чл. 67а ЗУБ да е връчено на лицата, подали молба рег. № УП19296 / 03.04.2017 г., в т.ч. и на Ф..

На 30.05.2017 г. е постановено оспореното в настоящото производство решение № 10915 от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Х. Ч.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, ответникът е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решение № 10915 от 30.05.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците е съобщено на И. Х. Ч. с участието на преводач на 05.06.2017 г.

В рамките на съдебното производство на основание чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.) съдът служебно е изискал от Дирекция „Социално подпомагане“ К. село социален доклад. Такъв е представен и приет като доказателство по делото.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Жалбоподателката и малолетното ѝ дете са адресати на акта, засегнати неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което имат правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 87 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет - компетентен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, но са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, състоящи се в следното:

С молба от 03.04.2017 г., И. Ч. със съдействието на своята майка – В. Ф., е поискал да бъде образувано производство на основание чл. 67а ЗУБ с цел да бъде ангажирана отговорността на държавата В. за разглеждане на молбата за закрила на основание чл. 8 и чл. 17 § 2 от Регламент № 604/2013/ЕО. Същата молба е разгледана формално (ръкописния текст на стр. 2 от молбата, обсъден по-горе), като произнасянето по нея е мотивирано с неотносими аргументи. На първо място, фактът, че по отношение на иракските граждани има изготвени „проекторешения“ за отказ от предоставяне на

международна закрила от дата 30.03.2017 г. по никакъв начин не обосновава неприложимост на нормата на чл. 67а ЗУБ. Съдът достига до същия извод и по отношение на втория довод – заявеното от Х., че никога не е бил признаван за бежанец във В.. Както ЗУБ, така и Регламент (ЕС) № 604/2013 (и по-конкретно чл. 17 /2/) не съдържат подобно изискване за образуване на производство по Раздел Ia на глава Шеста от ЗУБ. На следващо място, подаването на молбата от 03.04.2017 г. за образуване на производство по чл. 67а ЗУБ близо четири месеца след регистрациите на лицата в ДАБ – МС по никакъв начин не води до извода, че „не са налице основания за образуване на производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на двете гражданки“. Това е така, тъй като нито в ЗУБ, нито в Регламент (ЕС) № 604/2013 са предвидени срокове за образуване на производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила. Единствено в чл. 21 от Регламент (ЕС) № 604/2013 е предвидено, че когато държава членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е било подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да поиска от другата държава членка да поеме отговорността за кандидата. Нещо повече, съгласно чл. 67б, ал. 3 ЗУБ с образуването на производство по този раздел сроковете по чл. 70, ал. 1 и чл. 75 спират да текат до определяне на компетентната държава – членка на Европейския съюз, за разглеждане на молбата за международна закрила. Следва да се отбележи и че в случая нормата на чл. 67а, ал. 3 ЗУБ е неприложима, тъй като молбата от 03.04.2017 г. няма характер на последваща такава за предоставяне на международна закрила на територията на Република Б..

В Раздел Ia на глава Шеста от ЗУБ е уредено производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, като е предвидено, че то се провежда в съответствие с Регламент (ЕС) № 604/2013.

По силата на чл. 67а, ал. 2, т. 1 ЗУБ, производството по този раздел се образува с решение на интервюиращия орган при наличие на данни за компетентност за разглеждане на молбата за международна закрила от друга държава – членка на Европейския съюз.

Разпоредбата на чл. 17 /2/ от Регламент (ЕС) № 604/2013 предвижда, че държавата членка, в която е подадена молбата за международна закрила и в която се провежда процеса по определянето на компетентната държава членка, или компетентната държава членка, може по всяко време преди да бъде взето първо решение по същество да поискат от друга държава членка да поеме отговорност за кандидат с цел да бъдат събрани заедно други близки от хуманитарни подбуди, основаващи се по-специално на съображения от семеен или културен характер, дори когато въпросната друга държава членка не е компетентна съгласно критериите, установени в членове 8—11 и член 16. Заинтересованите лица трябва да изразят дадат съгласието си за това в писмена форма. Съобразно установените по делото факти, съдът приема, че в настоящия случай, цитираната правна норма е приложима, тъй като целта на кандидата е да бъде събран заедно с други близки (в случая, баща Х. Ч. А.) от хуманитарни подбуди, основаващи се на съображения от семеен характер. Административният орган въобще не е обсъдил представените доказателства (л.

22-30), които според съда са достатъчни, за да подкрепят твърденията на И. Х. Ч., че Х. е нейн баща, който пребивава легално във В.. Налично е и изискващото се от чл. 17 /2/ от Регламент (ЕС) № 604/2013 писмено съгласие на Х. производството за предоставяне на международна закрила да се разгледа във В..

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е постановено при наличие на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради което следва да бъде отменено. Делото следва да се върне като преписка на компетентния орган при ДАБ, който в съответствие с чл. 67а, ал. 2, т. 1 ЗУБ да образува производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, във връзка с наличие на данни за приложението на чл. 17, § 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013. В съответствие с чл. 67б ЗУБ следва да се предприемат необходимите действия за проверка на доказателствата и на обстоятелствата за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, включително като се извърши превод на представените от оспорващата документи на чужд език. Следва да бъде отправено запитване до В. за поемане на отговорност за разглеждане на подадената от И. Х. Ч. за предоставяне на международна закрила.

Тъй като съдът не е овластен да реши въпроса по същество, съгласно чл. 173, ал. 2 АПК, вр. чл. 91 ЗУБ делото като преписка следва се изпрати на ответника за предприемане на последващи процесуални действия съобразно мотивите на настоящото решение.

Предвид липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. Х. Ч., търсеща закрила от И., със съгласието на своята майка В. С. Ф., Решение № 10915 от 30.05.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за отказ от предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по молбата за предоставяне на международна закрила на И. Х. Ч., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

